V. ÉVFOLYAM, 10. SZÁM. ARA 30 FILLÉR. 1955. MÁJUS 12.

TANULNI! TANULNI! TANULNI!

KÖZGAZDÁSZ

A MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA

Az évvégi vizsgák sikeréért

Néhány hét múlva véget ér az 1954—1955-ös tanév. A IV. évfolyamon már meg is kezdődtek az évvégi vizsgák s néhány hét múlva minden évfolyam hallgatói számot adnak évközi munkájukról, szakmai és ideológiai tudásukról, tájékozottságukról.

A Központi Statisztikai Hivatal néhány napja adott hírt népgazdaságunk fejlődéséről, a lakosság anyagi és kulturális ellátottságának alakulásáról az első ötéves terv időszakában, amelyben arról számol be, milyen hatalmas sikereket ért el a munkásosztály, az egész dolgozó nép a párt vezetésével az ország termelőerőinek gyorsütemű fejlesztése, a társadalom anyagi és kulturális szükségleteinek növekvő méretű kielégítése, az egész társadalom szerkezetének megváltoztatása terén.

Ez a dicsőséges számadás is tanúbizonysága annak, hogy pártunk és államunk szakadatlanul fejleszti iskoláinkat, egyetemeinket, hogy ifjúságunk egyre magasabb színvonalon sajátíthassa el a tudományokat. Pártunk harcainak eredményeképpen ez alatt az idő alatt megszüntettük hazánkban a volt uralkodó osztályok műveltségi monopóliumát. Egyetemünkön ma legnagyobb számban munkás- és dolgozó parasztszülők gyermekei tanulnak. Szakérettségis hallgatóink becsülettel igyekeznek megfelelni megbizatásuknak, feladataiknak s pártunk politikája továbbra is biztosítja számukra a segítséget, és számít is rájuk az új értelmiség soraiban. Pártunk KV-nek márciusi határozata még inkább felhívja figyelmünket erre a teendőre, s különösen fontos feladat ez most, az évvégi vizsgák előtt.

Az évvégi vizsgák a tanév legfontosabb eseményét jelentik. A vizsgákon nemcsak az egyetemi hallgatók számolnak be munkájukról; vizsgázik az oktató is: hogyan tanította, nevelte, segítette hallgatóit; vizsgáznak a párt- és DISZ-szervezetek: milyen mértékben küzdöttek a hallgatók jó felkészüléséért, hogyan lelkesítették őket a marxizmus-leninizmus elsajátítására.

Bármily nagy és felelősségteljes azonban oktatóink, párt- és DISZ-szervezeteink feladata, a vizsgákra való készülés munkájának dandárja hallgatóinkra hárul. Hallgatóink elmélyült felkészülése, a tananyag gondos ismétlése, rendszerezése — ez a sikeres vizsgák legfőbb biztosítéka. Bizonyos, hogy a vizsgán való szereplést nem az utolsó hetek tanulmányi munkája dönti el, és az idei vizsgákon is kiderül majd, hogy azok érnek el jó eredményt, akik egész évben rendszeresen tanultak. Mégis sok múlik az utolsó hetek gondos, tervszerű munkáján. S lehet-e most jobban bebizonyítani, hogy pártunk és dolgozó népünk harca, fáradozása nem volt hiábavaló az ötéves terv időszaka alatt, mint azzal, hogy tanulásuk, tudásuk, egyelőre egyetemi gyümölcsével: jó vizsgaeredménnyel viszonozzák pártunk és dolgozó népünk bizalmát.

Az elmúlt félév és a folyó félév tapasztalatai alapján hallgatóinknak alapos munkával kell a vizsgára felkészülni. Tanszékeink a tananyag színvonala emelkedésének megfelelően év végén is emelik a vizsgakövetelményeket. A vizsgakövetelmények emelése általában a nagyobb elméleti igényességben, a tananyag konkrét, tételes részeinek és a kötelező irodalom ismeretének megkövetelésében, valamint a helyesen felépített felelet igénylésében nyilvánul meg. A vizsgakövetelményeknek lépést kell tartani oktatási politikánk általános követelményeivel és az egyes tárgyak színvonalával. Az elmúlt félévi vizsgák tapasztalatai alapján is megállapíthattuk, hogy az egyes tárgyak tartalmi színvonala gyorsabban emelkedik, mint a tárgy vizsgái során a hallgatókkal szemben támasztott követelmények.

Hallgatóinknak a vizsgára való felkészülés és az egyes szaktárgyak tananyagának elsajátítása során nagyobb figyelmet kell szentelni politikai színvonaluk emelésére, hogy az lépést tartson tudásuk javulásával. Az elmúlt félévi vizsgák során előfordult, hogy hallgatóink egy része alapvető politikai ismeretekben: a kongresszusi anyagban és a napi sajtó legfontosabb eseményeiben nagyfokú tájékozatlanságot mutatott. Még felsőbb évfolyamon is tapasztalható volt, hogy pártunk III. kongresszusa elvi megállapításait — melyek szoros kapcsolatban állnak a szakanyaggal — nem ismerték hallgatóink elég mélyen. Hallgatóinknak törekedni kell politikai tájékozottságuk növelésére. Fontos elvi, politikai kérdésben mutatott tájékozatlanságot szégyennek kell tekinteni, és öntudatos hallgatóink használják fel a kollektíva erejét ennek megszüntetésére.

Az évvégi vizsgák során tanszékeink megkövetelik, hogy hallgatóink a tananyag önálló feldolgozása alapján számoljanak be II. félévi munkájukról. A hallgatónak el kell sajátítani azt a képességet, hogy feleletében az előadás anyagát, a jegyzetet, a kötelező irodalmat és a szakanyaghoz kapcsolódó fontos párt- és kormányhatározatokat megfelelően összse tudja foglalni, mellyel bizonyítja, hogy a tárgy programjában szereplő témákra önálló, elmélyült tanulás módszerével készült.

Hallgatóinknak sokat kell javítaniok kifejezőkészségükön. A jó vizsga során a hallgatónak gondolatait rendszerezve, kultúrált, művelt emberhez illő formában, helyesen felépített mondatokban kell kifejeznie magát.

Hasonlóan figyelmet kell szentelniök az írásbeli vizsgák gondos kidolgozására és elkészítésére. Az egyes gyakorlati jellegű tárgyak előadása során elsajátított számítási módszereket a szöveges feladatok megoldásánál helyesen kell alkalmazni.

Az eddigi vizsgaidőszakok tapasztalata, hogy a vizsgák idején többé-kevésbé rendszerint hanyatlik a politikai munka. Funkcionáriusaink azzal a jelszóval, hogy a vizsgák idején legfontosabb feladat: tanulni, hátat fordítanak a mozgalmi munkának. Ez a felfogás pártszervezeteink aktívahálózatának gyengülésében, DISZ-szervezeteink elnéptelenedésében érezteti hatását. Mindez olyan időben történik, amikor könnyen kap lábra egy-egy légbőlkapott rémhír a IV. évesek elhelyezésével, a szakmai gyakorlatokkal, vizsgakövetelményekkel kapcsolatban. Az ilyenfajta, „jól értesült helyekről származó" híreknek igen sok változata ismeretes a múltból. Hatásuk rendkívül káros lehet a vizsgák eredményére, ha jól működő aktívahálózat segítségével nem tudunk szinte órák alatt fellépni ellenük.

Mindezeket figyelembe véve már eleve meg kell teremteni a rendszeres és jól szervezett mozgalmi munka minden előfeltételét. Igy például a DISZ-bizottság minden DISZ-alapszervezetben a vizsgaidőszakban naponként inspekciót szervez a DISZ-vezetőség tagjainak bevonásával. Minden DISZ-szervező kötelességévé tesszük, hogy azokon a napokon, amikor csoportja vizsgázik, felkeresse az inspekciós vezetőségi tagot, és tájékoztassa a vizsga eredményéről, a vizsgán meg nem jelentekről, és minden más problémáról. A párt-alapszervezetek vezetőségei tartsanak szoros kapcsolatot az inspekciósokkal, ellenőrizzék, tájékozódjanak a legújabb eredményekről, problémákról.

A vizsgaidőszakban különös jelentősége van a csoportok aktívája jó politikai munkájának. A vizsgák sikere a csoportoknál sokban tőlük függ. A csoport pártbizalmija, népnevelője és DISZ-szervezője, a vizsgák időszakában, együttesen törekedjen a csoport vizsgáinak, eredményes munkájának megszervezésére, az akadályok kiküszöbölésére, a csoport mozgósítására.

Látjuk tehát, hogy minden jó vizsgaeredmény, amit elérünk, dolgozó népünk kulturális felemelkedését segíti, mintegy megalapozza jövő terveink sikerét, s fényes tanúbizonyságát adja pártunk politikája helyességének, melynek eredményeképpen munkás- és dolgozó parasztszülők gyermekei, s jelentős számú szakérettségis hallgató tanulhat egyetemünkön.

Részlet az újjáépített Varsóból. A képen a tudomány és a kultúra „Sztálin-palotája" látható. Akik egyetemünket képviselni fogják az V. Világifjúsági Találkozón, azoknak módjukban lesz e gyönyörű palotát és Varsó más nevezetességeit a valóságban is megcsodálni, egyelőre azonban még kérdés, hogy kik lesznek azok a kitüntetett hallgatók. Mindenesetre, akik egész évben rendszeresen tanultak és társadalmi megbízatásukat is pontosan elvégezték, azoknak esélyük van a részvételre.

Halló, figyelem: Esti híradó, rólunk!

Egy-két torokköszörülés, most kell köhögni, később már nem szabad, jaj, hamar adjatok egy fésűt is, pedig felesleges, ez még nem televíziós adás lesz, csak a rádió Esti híradó című műsorában fogunk szerepelni, talán már holnap, május 4-én, juj, de izgalmas.

Ugye, nem is gondolja, aki meghallgatta a rádión keresztül, hogyan készül énekkarunk a VIT-re, hogy milyen élmény ez azoknak, akik magasra emelt fejjel mondhatták utana ismerősnek, jóbarátnak: az én hangom is közte volt. (Nem vették észre, melyik? Az csengett legszebben.)

De ha nem is becsüljük túl saját értékünket, azt elmondhatjuk: jó érzés úgy énekelni, hogy azt majd egy egész ország hallja és jó érzés volt visszahallgatni a saját énekünket. Az a félig csalódott, félig szemrehányó tekintet, amikor hamis lett egy hang! Ki lehetett a bűnös?

Álljunk meg itt egy pillanatra. Érdemes elgondolkozni. Tehetünk róla, hogy ne legyen sehol hamis, szép, egyöntetű legyen a dallam. Valamivel több fegyelem és máris megoldottunk minden problémát, nyitva az út, és az út végén ott csillog, hívogatóan Varsó. Fogadjuk meg ezt a tanácsot. Fegyelemmel, kitartó munkával sok hiányosságot pótolhatunk. Ez már nem az első rádiószereplésünk, április 30-án a stúdióban léptünk fel és ki tudja, talán még több is lesz. Eggyel több ok arra, hogy becsületesen és főleg lelkesen dolgozzunk.

Összefoglalóan csak ennyit: szép volt. Ugye, nektek is tetszett?

— dia —

A TUDOMÁNY VILÁGÁBÓL

TUDOD-E

hogy 1 kg vízben annyi molekula van, ahány egykilogrammos súlyt kellene egy képzeletbeli mérlegre Földünk kiegyensúlyozására helyezni?

hogy a vulkánok kitörésekor a kiömlő láva hőfoka eléri az 1200 C fokot?

Tudományos kérdések

1.) Milyen hangszer volt a zongora közvetlen elődje?

2.) Honnan ered Amerika és Ausztrália elnevezése?

3.) Mi az archaikus mosoly?

4.) Mi a szkizofrénia?

5.) Hány hangból állnak a legjellegzetesebb régi magyar népdalok?

Válaszok az előző heti kérdésekre

1.) A IX. szimfóniának alt, koloratúr, szoprán, tenor és bassz-bariton szóló szerepei vannak.

2.) A földön az elérhető legnagyobb sebesség a fény sebessége, 300 000 km.

3.) A fekete nem szín, mert a szín mindig fény visszaverődés, a fekete viszont fény-elnyelés.

4.) A nemesgázok legnagyobb felhasználási területe a világítástechnika.

5.) A grafitot az atommágyában a neutronok lassítására használják.

A TDK első országos konferenciája

Április 21—23-a között zajlott le a tudományos diákkörök első országos konferenciája a DISZ KV és az Oktatásügyi Minisztérium rendezésében.

Az ünnepélyes megnyitón Erbán elvtárs, oktatásügyi miniszterhelyettes mondott beszédet. Bevezetőben hangsúlyozta, hogy ennek a konferenciának különös jelentőséget ad az a tény, hogy egybeesik hazánk felszabadulásának 10. évfordulójával.

Az eredmények gyökereit vizsgálva a következő tényezőkre mutatt rá: népi demokratikus államrend, a Szovjetunió példája, az egyetemi oktatók odaadó munkája és az egyetemi tanulóifjúság megváltozott arculata.

Uj vonásként említette meg a TDK-i munkában egyes diákköröknek azt a helyes kezdeményezését, hogy népszerűsítő előadásokat tartanak, felvették a kapcsolatot üzemekkel, intézményekkel és vidéki középiskolákkal.

Beszédében hangsúlyozta, hogy

a TDK-ök fejlesztésében általában ott érték el a legnagyobb eredményeket, ahol az egyetem, a tanszékek minden segítséget megadtak és ahol a tanszékvezetők és más tapasztalt, tekintélyes tanárok szívügyüknek tekintik a TDK-ök fejlesztését.

Befejezésül rámutatott, hogy nem célunk a továbbiakban a TDK-ök számszerű fejlesztése, hanem inkább a meglévő körök stabilizálása és munkájuk minőségének javítása.

A megnyitón felszólalt Gosztonyi elvtárs, a DISZ KV titkára is. Felszólalásában — többek között — hangsúlyozta, hogy TDK-ök jó vagy rossz munkája nagymértékben függ a köri titkárok — DISZ funkcionáriusok — munkájától.

A konferencia feladatai közé tartozott a megalakítandó Tudományos Diákegyesület mintaalapszabályának elkészítése. A tervezet fölötti vitán azonban még olyan sok új szempontot vetettek fel, hogy azok feldolgozását nem tette lehetővé a rendelkezésre álló idő.

Egyetemünkön április 22-én, délután volt a marxizmus és a politikai gazdaságtan szakkonferencia. A konferencián Egyetemünk két dolgozattal, (Csordás Mihály, Farkas Ferenc: A piaci és termelési kapcsolatok szerepe és helye a munkás-paraszt szövetség megszilárdításában, a mezőgazdaság szocialista átszervezésében, és Balla László: Nyugat-Németország külkereskedelmi és devizális helyzete), a Lenin Intézet eggyel szerepelt (Schuller Gábor: a Szociáldemokrata Párt ifjúsági politikája, a SZIM tevékenysége a felszabadulás után).

A dolgozatok általában jók voltak, különösen kiemelkedett — úgy témaválasztás, mint a kidolgozás tudományos színvonalát tekintve — Balla László és Csordás—Farkas dolgozata. A Csordás-féle dolgozatot az OM 500 Ft jutalomban részesítette (Balla elvtárs dolgozatáért már előbb 1000 Ft akadémiai jutalmat kapott).

Egyetemünk nem tartozik a legjobbak közé a TDK-i munkát illetően, mégis meglepő volt a következő:

a konferencián jelen volt kb. 70 hallgató, ebből kb. 15—20 hallgató egyetemünkről került ki;

meglepően kevés oktató volt kíváncsi diákköreink sikereire, összesen 8 tanár volt jelen, akik közül ketten hallgatták végig valamennyi előadást és vitát, a többiek csak egyes dolgozatok iránt érdeklődtek (a számadatoknál figyelembe vettem azokat is, akik „hivatalból" voltak jelen: elnök, vitavezetők, TDK titkár),

meglepetéssel szolgáltak a különböző egyetemi szervek is, a konferencián nem volt senki a PVB-ről, a Rektori Hivatalból és elfelejtettek eljönni az oktatási osztályról is.

Hiba lenne azt állítani, hogy a szervezés területén nem volt semmi hiányosság, azonban ilyen meglepetésre nem számítottunk.

Nem tudom szükséges-e következtetéseket, tanulságokat levonni. Ezek helyett néhány általános megjegyzést:

az oktatók és hallgatók részéről a konferencia iránt megnyilvánuló érdeklődés kifejezi az oktatók és hallgatók érdeklődését a TDK-i munka iránt (vagy nem így van?);

hasonló megjegyzést lehet fűzni az egyetem különböző szervei részéről tanúsított érdeklődéshez is;

az oktatók, az egyetem különböző szervei és a hallgatók részéről megnyilvánuló érdeklődés között dialektikus összefüggés van.

Bukta Lajos,
a DISZ Biz. TDK.-felelőse.

Egyetemünk második tudományos ülésszaka

Hazánk felszabadulása 10. évfordulójának tiszteletére egyetemünk május 17—18-án tudományos ülésszakot rendez, amelyen népgazdaságunk aktuális kérdései kerülnek megvitatásra

Az ülésszak első napján délelőtt 10 órakor Maróti ödön docens elvtárs: „A magyar ipar szerkezeti átalakulásárak néhány kérdése a felszabadulás utáni időszakban" címmel tart referátumot. A referátumot korreferátumok és hozzászólások követik. A két korreferátum címe: „A nehézipar műanyagbázisának jövője", előadó Hegedűs Tibor aspiráns, „A magyar gyáripar strukturájának alakulása a kapitalizmusban" előadó Berend Iván tudományos munkatárs.

Május 18-án délután két órakor folytatódik az ülésszak. A referátumot Horváth Lajos elvtárs, a Magyar Tudományos Akadémia Közgazdaságtudományi Intézet osztályvezető helyettese, az Agrártudomány Egyetem tanszékvezető docense tartja: „A mezőgazdaság szocialista szektorának árutermelése" címmel, amelyet a következő korreferátumok követnek. „Állami gazdaságaink árutermelésének fejlődése egy igazgatóság területén különös tekintettel a zsír és hús árutermelés kérdésére." Előadó: Ujhegyi Gyula docens. „A mezőgazdaság mint az ipar nyersanyag bázisa a szocialista fejlődés szakaszában" előadó: Kelemen Zoltán kandidátus, a Magyar Tudományos Akadémia Közgazdaságtudományi Intézet csoportvezetője. „A gépállomások szerepe a termelőszövetkezetek árutermelésének fokozásában" előadó: Soós Gábor az Állami Gazdaságok Főigazgatóságának igazgatóhelyettese.

Az ülésszakon meghívottak vesznek részt, köztük egyetemünk élenjáró hallgatói is. Kívánatos, hogy az ülésszak munkájában oktatóink és élenjáró hallgatóink minél számosabban vegyenek részt hozzászólásaikkal. (Az ülésszak ismertetésére visszatérünk.)

Megemlékezés Marx Károlyról, születésének 137. évfordulóján

Marx Károly a modern történelem legnagyobb alakja, a halhatatlan tudós, politikus és szervező, mint ember is kimagasló alakja volt korának. Talán ez az oldala jellemvonásának, melyet igen kevéssé ismernek. Ha olvassuk, tanulmányozzuk műveit, a Tőkét, elénk tárul bámulatos erejű és nagytudású szelleme, de sem fő műve, sem akármelyik írása nem mutatja meg Őt teljes nagyságában.

„Marx mint ember, sokkal nagyobb volt, mint saját művei"

— mondja Lafargue.

Irói és tudományos lelkiismerete egyaránt szigorú volt. Sohasem vállalkozott arra, hogy olyan tárgyról nyilatkozzék, amelyet még nem tanulmányozott alaposan. Sohasem tudták rajtakapni kritikusai gondatlanságon, mert soha nem elégedett meg másodkézből kapott adatokkal. Nem egyszer lényegtelen tények alátámasztására is képes volt a British Múzeumba rohanni, hogy ott keresse ki az eredeti adatokat. Az adatok ismertetésénél nem mulasztotta el, hogy megemlítse a szerzőt, legyen az bármilyen jelentéktelen is.

Egyike volt azon keveseknek az emberek között, akik nem voltak hiúk. Nagysága és büszkesége távoltartotta a hiúságtól. Ugyanakkor nem tudta tettetni magát, távol állt tőle a kétszínűség is. Marx a megtestesült igazság volt. Barátai azt mondták róla, hogy

„sohasem volt nála igazabb ember".

Csodálatosan szép házasságban élt feleségével, Jenny von Wertfahlennel, aki egész életén át társa volt a szó legigazibb értelmében. Nagyszerű emberi vonásai igazán családja, baráti körében bontakoztak ki, amikor félretéve munkáját, körükben időzött. Ilyenkor sziporkázott a szellemességtől, a derűtől. merő humor volt és ebben méltó párja volt a mindig derűs, ragyogóan szellemes felesége.

Szelíd, gyengéd apa volt, soha nem parancsolgatott lányainak. Igazi baráti viszony fejlődött ki apa és lányai között, akik apjukat fekete haja, szakálla, szemöldöke és barna bőre miatt „szerecsen"-nek nevezték. S mégis, aligha lehetett apa, akire gyermekei jobban hallgattak volna, mint Óreá. Órákhosszat eljátszadozott lányaival, nagyszerű játékokat készített nekik és páratlanul gazdag költői fantáziája segítségével végnélküli, fantasztikus tündérmesékkel szórakoztatta őket. Rendkívül nagy vonzalmat érzett a gyermekek iránt. különösen azok iránt, akik nyomorban voltak, segítségre szorultak. Utolsó pennyjeit is oda nyomkodta a londoni szegénynegyed kisgyermekeinek kezébe.

Eszményi barátság fűzte Engels Frigyeshez, akit lányai Marx „alteregójának" (második énjének) neveztek. Ifjúkoruktól kezdve együtt és párhuzamosan fejlődtek, együtt dolgoztak. Mikor külön kellett válniok a kényszerítő körülmények miatt, akkor is folytatták közös szellemi életüket. naponta közöltek nézeteiket, véleményüket egymással levélben. 1870-től 1883-ig, Marx haláláig nem múlt el egy nap, hogy ne találkoztak volna, ne töltöttek volna el együtt pár órát. És milyen büszkék voltak egymásra! Marx gyakran sorolta fel ismerőseinek Engels erkölcsi és szellemi érdemeit. Csodálattal adózott Engels tudományos ismeretei rendkívüli sokoldalúságának. Engels viszont Marxot kora legnagyobb gondolkodójának tartotta, s magát mindig szerényen háttérbe szorította. Nem egyszer hangoztatta, hogy ő igen keveset tett hozzá a marxi műhöz, azt írta: „Én Marx mellett a második hegedűt játszottam." A történelem e barátságot, a két génius emberi, eszmei és érzelmi kapcsolatait azzal pecsételte meg, hogy örök időre egyesítette, eggyé forrasztva jegyezte fel lapjaira e két nevet: Marx—Engels.

Marx Károly fáradhatatlan munkás és harcos volt. Emberfeletti energiával küzdött a nemzetközi proletariátus érdekeiért és jövőjéért. S mikor e harcában gyakran meg nem értéssel találkozott, mikor látta, hogy azok a tömegek, melyeknek jobb jövőjéért egész életét. egész munkásságát szentelte — üres szócséplőket követ, mindig erőt merített a nagy dantei versorokból, mely az Ő életútjára olyan jellemző volt:

„Menj utadon s ne bánd, hogy mit beszélnek."

Kálnai István

Az MDP Központi Vezetősége márciusi határozata feldolgozásának eddigi tapasztalatai egyetemünkön

Körülbelül két hete, hogy megindult egyetemünkön a Központi Vezetőség márciusi határozatának tanulmányozása. Azóta a IV. évfolyamon már be is fejeződtek a határozatból tartott szemináriumok, az I., II. és III. évfolyamon pedig most folynak. Az eddig tartott megbeszélések tapasztalatai azt mutatják, hogy a hallgatók zöme a határozatot kellő mértékben tanulmányozta. Egyes esetekben előfordult, hogy még az ajánlott irodalmat is elolvasták.

Azokban a szemináriumokban, ahol a szemináriumvezetőnek sikerült megfelelő légkört teremteni, ott számos kérdés vetődött fel. A II. évfolyammal kapcsolatban meg kell említeni a külkereskedelmi 1-es és 2-es csoport jó felkészülését és aktivitását. Ezen kívül igen örvendetes volt a II/3-as és 4-es iparcsoportnak a felkészülése, ahol a szokottnál sokkal aktívabban folyt le a szeminárium.

Megállapíthatjuk, hogy bár a hallgatók figyelemmel és érdeklődéssel kísérik a párthatározat tanulmányozását, mégis előfordulnak olyan esetek, mint például a IV. évfolyam külker. 2-es szemináriumában, ahol a harmadik témára a hallgatók egyáltalán nem készülnek fel. Magos és Bene-Tóth elvtársak megtagadták a választ — felszólításra is — a párt vezetőszerepére és a bírálat és önbírálattal kapcsolatos kérdésekre. Igen sajnálatos az a körülmény is, hogy a IV. évfolyamon a hallgatók nagy része nincs tisztában a marxizmus—leninizmus olyan alapvető eszméivel, mint a munkás—paraszt szövetségről és a proletárdiktatúráról szóló tanítás.

Külön kell beszélni az I. évfolyamon megtartott szemináriumokról, ahol a hallgatók zöme lelkiismeretesen készült és érdeklődést is mutatott, mégsem sikerült a szeminárium megfelelően. Ennek oka abban található, hogy az I. évesek még nincsenek tisztában egy egész sor politikai gazdaságtani fogalommal, és a szemináriumok nagy részét ezeknek a fogalmaknak a tisztázásával kellett tölteni.

Ha összegezni akarjuk az eddig tartott szemináriumok eredményeit, megállapíthatjuk, hogy végső fokon hasznosak voltak, mert a hallgatók általában választ kaptak a felvetett kérdésekre, és sok esetben megbeszéltek olyan problémákat, amelyeket addig nem is ismertek teljesen.

A feladatokat a következőként foglalhatjuk össze:

Fokozzuk a szemniáriumok meggyőző erejét sok konkrétum felsorakoztatásával.

Keltsük fel az eddig passzív magatartást tanusító hallgató érdeklődését is a határozat komoly, elmélyült tanulmányozása és meg kell értetni a hallgatókkal, hogy nem lehet jó marxista közgazdász az, aki nincs tisztában pártunk határozataival és nem von le magának mély elvi és gyakorlati tanulságokat.

A hallgatók tartsák kötelességüknek a határozat és a hozzá megadott irodalom lelkiismeretes és gondos feldolgozását.

1912. május 5-én jelent meg a Pravda első száma

Május 5-én múlt 43 éve, hogy a Pravda, a bolsevikok harcos lapja először megjelent Pétervárott. 43 év — csaknem fél évszázad. Nagy idő az emberi életben is, de milyen nagy idő, ha végiggondoljuk, azokat a korszakalkotó eseményeket, melyek mellett a Pravda őrt állt, agitált, nevelt naponta megjelenő példányain keresztül ez alatt a 43 év alatt.

Nehéz ma már, tíz szabad év távlatából elképzelni, olyan fiataloknak, akik tíz évvel ezelőtt még gyermekek voltak, milyen is volt az elnyomatás, az illegalitás ideje, az apák küzdelme. Lassan oly régi emlék lesz már, melyről ének jár, „szájról szájra". De ezekből az új hősi énekekből nem lehet kihagyni a pártsajtó szerepét. Mert bizony nagy biztonságot, megnyugvást, örömet jelentett az elcsigázott, éhező, jogtalan munkásoknak, hogy van illegális szervezet, amely értük harcol, hogy vannak, akik nekik és értük írnak, és hogy az egymástól távol harcoló csoportok hírt kaphatnak egymásról és a központtól! A sajtó az elnyomottak levele volt, élet-halál harcban, bajtárshoz juttatott fontos üzenet. A Pravda legális lap volt, virágnyelven kellett beszélnie. Még így is nyolcszor tiltották be, csupán 2 év alatt. De akik olvasták, azok megértették. Volt szemük a látásra, fülük a hallásra. Róluk írt a lap, az ő leveleiket közölte. Munkájukról, bérükről, politikai harcaikról, sztrájkjaikról: irányította, segítette őket a győztes forradalomra, mint ahogy azóta is segíti az immár szabad szovjet népet új csatákban, új győzelmekben, és a teremtés nagyszerű lendületében.

A diadalmas Pravdára emlékezvén, gondoljunk a mi Szabad Nép-ünkre is. Ez a lap is illegalitásban született, úgy is jelent meg az elnyomatás évei alatt, az éjszaka csöndjében. Aki írta, aki szedte, aki nyomta, egyaránt a fejével játszott, az életét tette kockára, még az is, aki terjesztette. Mégis: a lap élt és beszélt. Mártírok vére éltette: Schönherz, Rózsa, nyomdászok és ismeretlen terjesztők haltak mártírhalált, de a lap élt, zizegve szállt, mint a levél, melyet a történelem feltartóztathatatlan szele visz előre.

Ma valóban szabad a nép, szabad a lap. Mai küzdelmeinkről ad számot, elvi cikkeiben oktat, híreivel felvilágosít, kultúrrovatának vitáival gondolkodásra serkent. Egyetemünk diákjainak egyrészét, sajnos, biztatni kell az olvasásra. Igen sokan csak akkor olvasnak újságot, ha a tanulmányaikhoz kötelező anyag van benne. Helytelen dolog ez, mert örülnünk kell, hogy lapunkat szabadon olvashatjuk, hiszen ez a lap építő utunkon segítő társunk, mely nélkül gondolkozó ember dolgozni sem tud jól. (A könyvtár folyosóin pár nap óta fali táblán látható a Szabad Nép, az érdekes cikkek külön megjelölésével.)

Vegyük és olvassuk. A Pravda évfordulója, 43. éves születése napja így legyen mozgósító, elgondolkoztató erővé a mi diákjaink életében.

DONÁTH FERENCNÉ

A Vörös Hadsereg győzelme a fasizmus felett

Május 9 — a világ minden országa dolgozó népének a német fasiszta barbárságtól való megszabadulás ünnepe.

Honnan támadt a szabadság boldog érzése, honnan sugárzott az öröm, honnan merítették a reményt a dolgozók azon a május 9-én? A szovjet népből, annak dicsőséges hadseregéből, abból a hősiességből, amellyel a szovjet nép a második világháborúban harcolt a történelem legerősebb — győzhetetlennek hirdetett — imperialista hadseregével, abból az önfeláldozásból, amelylyel a munkások és parasztok szovjet hadserege vállalta a háború legnagyobb, legborzasztóbb terheit, abból a kitartásból, amellyel ez a hadsereg oly sok megpróbáltatáson, áldozaton keresztül visszaűzte a fasiszta fenevadat barlangjába, hogy ott mérje rá az utolsó, halálos csapást.

A Szovjetunió emberszerető politikája az iránymutatás a tartós béke megvédésére és a Szovjetunió ereje a biztosíték, hogy ha vérgőzös elvakultságukban az imperialisták eltaszítanák a békés kezet, ez a május kilencedikinél is hatalmasabb vereségüket, teljes vereségüket jelentené.

Békés építőmunkánkat folytatva erősítjük mi, magyar dolgozók is azoknak sorait, akik elszántan felveszik a harcot a háború megszállottjaival, akik az emberiség jobb, szebb jövőjéért küzdenek, dolgozunk, építünk, harcolunk — erőt merítve május 9 nagy és örök tanításából.

BRAUN:

KÉPES RIPORT MÁJUS ELSEJÉRŐL

Csodálatos!
Feledhetetlen!
Talán ezekkel a szavakkal kezdhetnénk a riportot, hisz ez a május elseje valamennyiünk

Elindulás a körúti gyülekezési helyről

részére emlékezetes marad, nemcsak azért, mert a fényképek százain örökítettük meg a felvonuláson résztvevő tanárok, fiatalok, üzemek dolgozóinak színpompáját, hanem azért is, mert szívünkben ott ég a bimbót fakasztó május melege...

Sokan, a felvonulás előtti héten arról tárgyaltak, hogyan menjünk? Vegyünk-e pulóvert a télikabát alá — de a nap, úgylátszik elszégyelte magát és erre az alkalomra, „kisuvikszolta" rég nem látott koronáját és valóságos hőséggel várta a felvonulókat. A felhők messze jártak, s a szeles, esős „kései tél" már csak „áprilisi tréfa volt"...

Már kora reggel — alig „napkelte" után, úgy fél nyolc körül — népes csoport várakozott az Üllői útnál. Igaz, ekkor elég kevesen voltak még, hiszen egyetemistáink között sokan vannak számító emberek, akik inkább nyújtózkodtak még az ágyban, aztán lóhalálban — gyalog, villamoson — iparkodtak minél előbb berobogni.

De azok, akik a megbeszélt időre elmentek, nem jártak rosszul és nem bánták meg. Beszélgettek, nevettek — és egyszerre csak felcsendült valahol egy dal... és utána megelevenedtek a hallgatók. Csoportokba tömörültek és a „hangulat-brigádok" egymást túlszárnyalva, versenyezve énekeltek...

Mikor végre 9 óra előtt elindultunk, alig akartuk tudomásul venni, s olyan jó hangulatunk kerekedett, hogy még azon sem mérgelődtünk, hogy lassan halad a sor, s többször meg-megállunk. Érthető, hiszen közel félmillió ember igyekezett a Sztálin térre és ahogy közeledtünk, egyre nőttek a sorok. Kis utcákból és főutakról özönlöttek tömött sorokban az emberek. A széles körút is keskenynek bizonyult. Nem csoda! Eljött mindenki, aki csak tehette. Férfiak és nők, fiatalok, ifjú párok és idős házastársak haladtak egymás mellett. A szülők elhozták magukkal gyermekeiket, hogy azok is lássák az élményekben gazdag felvonulást.

Tömött sorokban haladnak egyetemünk dolgozói és hallgatói a körúton

A felvonulók egy vidám csoportja

Bármerre tekintettünk vidám embereket láttunk és fényképezőgépünk lencséjébe mindenhonnan mosolygó emberek nevettek.

Egyetemünk ifjúságával egysorban haladtak nevelőink, kiváló professzoraink, nyelvészeink és velünk együtt meneteltek az egyetem dolgozói. Elől, a zárt tömött sorok előtt, magasra emelkedett egyetemünk zászlója, mögötte a felirat: Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem, s ezt követte a hatalmas arckép, egyetemünk névadójának képe.

Hosszú sorban vonultak egymás mellett a különböző évfolyamok és szakok hallgatói, tanáraikkal, nevelőikkel...

A polgazdosok nem hiába haladtak az oszlop elején, kitettek magukért és becsülettel helytálltak. Vídám, hangos nótáikkal, „Hajrá!" kiáltásaikkal már messziről felhívták magukra a figyelmet.

De a kereskedelmi tagozat sem maradt le, sem a jó hangulat, sem a fegyelem területén. Egymás után szedték elő emlékezetük sokrétű fiókjából a dalokat és szárnyalt, magasra emelkedett az ének...

Nem is lenne teljes a riportunk, ha kifelejtenék Farkas elvtársat. Ezúttal új vonását mutatta meg. Mindannyian ismerjük, mint a termek „miniszterét" és most bemutatkozott, mint zenész. Külön dicséret

A délutánt sokan a városligetben töltötték

illeti Farkas elvtársat, aki fáradhatatlanul vitte a harmonikát és játszott. Nem csoda, hogy körülötte mindig akadtak jóhangú emberek.

Mellettünk színes transzparensekkel és zászlókkal, dekorációval üzemek haladtak.

A termelésben élenjárók elhozták magukkal kitüntetéseiket, a felszabadulási serlegeket és a sztahanovisták, élmunkások ezreinek mellén ott büszkélkedett a kitüntetés és jelvény.

Kétezer lány, s mögöttük kétezer fiatal fiú haladt, kendőkkel, zászlókkal, s mögöttük megszámlálhatatlan sorokban úttörők, iskolások, üzemek dolgozói...

A lelkesedés egy pillanatra sem szünetelt és ahogy közeledtünk a szoborhoz úgy nőtt a feszült izgalom. Magasra emelkedtek a hatalmas felengedett léggömbök, állandóan zúgott a taps, a végnélküli felvonulók hangja.

„Éljen a párt!" Munkás-paraszt szövetség!" „Hurrá!..."

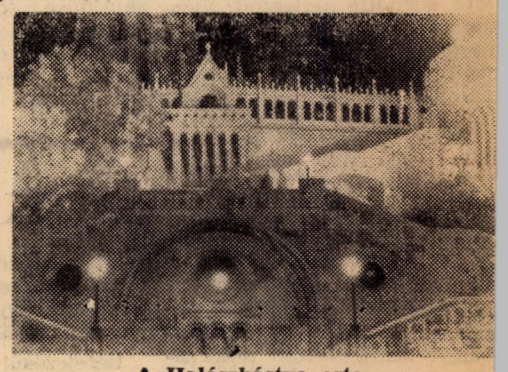

A Halászbástya este

Egy emberré forrva, egységesen vonult fel és kiáltotta a „Hurrát" egyetemünk ifjúsága...

S amint elvonultunk, hogy átadjuk helyünket a mögöttünk sietők türelmetlen csapatainak, még sokáig elkísért bennünket a hang a zúgó éljenzés...

Végighaladtunk a Sztálin úton és csak a Operaháznál búcsúztunk el, de akik a két napos, ragyogó napsütésben kint jártak a ligetben, a Gellérthegyen, vagy az esti holdvilágos utakon és utcabálokon, sok helyen találkozhattak társaikkal, akik boldogan ünnepelték a szabad május elsejét.

Csodálatos! Feledhetetlen volt!

A kivilágított Lánchíd

(Foto: Stikke

„Plátói" köztársaság, avagy a nyugati karhatalom műveltsége

Az egyik brüsszeli egyetem hallgatóinak csoportja diákcsínyével egész Brüsszelt megnevettette, ugyanakkor a rendőrség és csendőrség szerepe a diákcsínnyel kapcsolatban éles fényt vetett arra, hogy a burzsoá kormányok és lakájaik mennyire rettegnek a legkisebb haladó megmozdulástól is és páni félelmükben egy egyszerű diákcsínyt, egy kirándulást óriási ellenforradalmi mozgalommá nagyítottak fel.

Az eset a következőképpen zajlott le:

Mivel a diákokat Brüsszelben is a jókedv, lelkesedés, lendület jellemzi, az egyetem hallgatói együttlétük alkalmával elhatározták, hogy a jövőben gyakran rendeznek összejöveteleket, gyűléseket, vitákat, kulturális és sportmegmozdulásokat. Az egyik diák felállt és feltette a kérdést; Miért ne ünnepelnék meg Plátó kb. 2500-ik születésnapját is egy „plátói" köztársaság létrehozásával? Társai megéljenezték, megtapsolták, elmésnek találták az ötletét, de egyikük sem gondolt a megvalósítására egészen addig, míg...

Gyönyörű szép idő volt. Mint a villám terjedt tova a hallgatók között; ma este 11 órakor a Bois de la Cambreben lévő kis tó körül lesz a gyülekezés, majd az átkelés a tó szívében fekvő „Robinzon" nevű kis szigetre. Ide már máskor is kirándultak a hallgatók; pihentek, úsztak, csónakáztak. Azon az estén mintegy 150-en jöttek el. Néhány fiú átúszott a szigetre, lefoglalták a személyszállításra szolgáló csónakot, amelynek segítségével azután „elfoglalták" a szigetet. Megnyugtatták a szigeten lévő őrt és négy asszonyt, hogy ne féljenek, mert csak egy zajos diákcsínyről van szó. Látva azonban az eset „súlyosságát" a rendőrség értesítette a csendőrséget. Rövidesen jeepeken 150 csendőr érkezett és körülvették a tavat, majd újabb 240 csendőr jött kézigránátokkal és más fegyverekkel felszerelve. A diákok tábortüzeket gyújtottak, énekelgettek. A csendőrök többször megpróbálták az átkelést, de úgylátszik féltek a víztől és a sötétségtől, mert csak reggel, amikor kivilágosodott és csónakot hoztak, keltek át a szigetre. A diákok minden ellenállás nélkül tűrték, hogy elvezessék őket a rendőrség celláiba. Hiába mondták, hogy csak egy kirándulásról, egy diákcsínyről van szó a rendőrség követelte a „rebellis megmozdulás" vezetőinek kiszolgáltatását. Mondták, hogy ilyenek nincsenek és Plátót emlegették, hogy ő az oka mindennek. Erre azután, mivel a jelenlévők között nem találtak, az egyik rendőrtiszt azt az utasítást adta, hogy kutassák át a szigetet, hátha ottmaradt Plátó.

Ez az a mozzanat — az, hogy Plátót élő embernek tételezték fel — megmutatja tudatlanságukat és nevetségessé tette őket mindenki előtt, aki hallotta az esetet.

Szerkesztő üzeni

A levelesládánkban talált pályaműveket eljuttattuk a bíráló bizottsághoz.

★

Lapunk a nyári szünidő alatt is megjelenik. Kérjük olvasóinkat nyári címeiket a csoportok „Közgazdász" felelősein keresztül jutassák el szerkesztőségünkbe lehetőleg még a vizsgaidőszak megkedése előtt. Csak így tudjuk biztosítani, hogy mindenki megkapja a lapot. A fiúk a táborozás ideje alatt ott fogják megkapni a lapot. Kérjük külön feltüntetni.

★

A középiskolás előfizetőink a nyári szünidőben is megkaphatják lapunkat, ha elküldik címüket.

„Minden jó, ha a vége jó!"

Az egész tanév legdöntőbb szakasza következik: a vizsgaidő. Ez pedig nem tréfa. Ha jó eredményt akarunk elérni, nagyon komolynak kell lenni a munkának. Ezt a célt szolgálja az a javaslat, mely szerint az I. évfolyam valamennyi csoportja munkaértekezletet tart, ahol megbeszélik, kidolgozzák a tervet, amellyel aztán legyőzik a félelmetes ellenfelet: a vizsgákat.

Bizony, nem lesz könnyű — gondolják az I/10. csoport tagjai is. Ugyanis éppen őket látogattuk meg, hogy rövid beszámolónkban hírt adjunk a kívülállóknak is az értekezlet eredményeiről.

Gálicz elvtárs, a csoport DISZ-felelőse tartott beszámolót. Általános következtetésként levonhatjuk, hogy itt is, mint a legtöbb szemináriumban, nincs minden rendben. Gyengék a szemináriumok matematikából, marxizmusból, a fegyelem terén is találhatók hibák. Szóval tenni kell most már valamit, hiszen a körmünkre ég a sok feladat — ezt lehet Gélycz elvtárs utolsó szavaiból megállapítani.

A csoporttagok hallgatnak. Néha egy-egy elvtárs mond ugyan néhány szót, de valami kerek, jó terv még nem hangzott el. Már attól félek, hogy a 10-es csoport tagjait is a fásult, unalmas emberek közé kell sorolnom. De korai a félelem. Hogy ez ne így legyen, gondoskodik erről az egész csoport motorja, lelkes mozgatója, Kálnay elvtárs, az osztályfőnökük.

Ő is hozzászól: nagyon érdekes dolgokat mond, valóságos haditervet ad elő, s mint ilyet, nem is lehet az egészet elpletykálni, elárulni.. A lényeget azonban elárulhatjuk: a cél az, hogy a csoport minden egyes tagja vizsga előtt győződjön meg tudásáról, hogy világosan lássa, mit kell még átvennie. A tagság nagy része úgy vizsgázott eddig, hogy vizsga előtt éjjel-nappal tanult, de arra kevés figyelmet fordított, mi maradt meg a fejében. A vizsgán aztán szomorúan tapasztalta, hogy éppen ez az a rész, amelyikre a legkevésbé emlékszik. Mindenkinek feladata ellenőrizni saját magát, hogy világos, biztos tudással menjen a vizsgára. Ezt nagyszerű szervezéssel akarják elérni a 10-es csoport tagjai.

Pontosan, a legkisebb részletekig megállapítják, kinek, mikor, mi a feladata és gondoskodnak arról is, hogy ezt mindenki végrehajtsa. A részleteket nem ismertetjük, hiszen mint említettük már, az egész egy haditerv. Még annak is bátor és merész. Sok fáradság, komoly felelősségtudat, lelkesedés szükséges; csak így lelet véghezvinni a kitűzött feladatot.

Már nem unatkoznak a csoporttagok. Mindenkit lázba hozot az elkövetkező nagy munka. Egymásután szóltak hozzá. Horváth elvtárs, aki még néhány perccel ezelőtt álmos fejjel bólogatott, már másodszor szól hozzá a vitához. És a többiek is.

Szinte sajnálom, hogy csak én látom ezt a lelkesedést, és egy kicsit irígylem is a 10-eseket, hogy ilyen nagyszerű osztályfőnökük van.

De tanulni lehet az egész csoport példájából. Hiszen náluk világosan megmutatkozott, hogy a fő hiba nem magukban az emberekben van. Egyszerűen szükségük van egy rugóra, mely felrázza őket, egy erős kézre, mely az egész csoportot összefogja és vezeti. Ilyen emberek minden csoportban vannak. Ne várjanak hát ezek másra, ha látják, hogy senki sem mozog, fogjanak ők hozzá a munkához. Minden kezdet nehéz, de azért el kell kezdeni. Egy hónap van hátra. Nincs idő vesztegelésre. Kérjenek tanácsot azoktól, akik már megkezdték a vizsgákra való készülődést és mindjárt könnyebb lesz a munka.

Mindnyájunk célja az, hogy jól szerepeljünk a vizsgákon. Ezért pedig keményen kell tanulni. Nem lesz könnyű a munkájuk a 10-es csoport tagjainak sem, de biztosan meg lesz az eredmény is.

Nekik és minden csoportnak jó munkát, sok kitartást és a legnemesebb jutalmat kívánjuk; a jó bizonyítványt.

— *hya* —

TALÁN A VIT FELÉ...?

RIPORT AZ EGYETEMI NÉPI EGYÜTTESRŐL

„Egyetemünk kultúrcsoportja a tanév kezdetén új tagfelvétellel kezdte munkáját. Az első évesek között sok jó táncos és zenész van" — írta a Közgazdász másfél évvel ezelőtt. Azóta, az akkori elsőévesek, akikről a cikk szólt, már negyedik félévi vizsgájukra készülnek és a kultúrcsoport többi tagjával együtt ma mégis „fiatalabbak", mint abban az időben. Miért ruganyosabbak ma, miért fáradhatatlanabbak most, mint akkor voltak? — Egyszerűen azért, mert táncolnak és énekelnek. Őket látva, nem tudok hinni abban a „frázisban", hogy megöregszünk.

Az a hangulat, mely a próba színterét betölti, egy cseppet sem emlékeztet a nehéz munkára. Aulánk széles színpadán olyan képet látunk, mint amikor a vidéki legények derékon kapják a lányokat és jókedvűen táncolnak, énekelnek velük. Mennél igazabb ez a kép, Szász Béla, a tánckar művészeti vezetője, annál derűsebben mosolyog. Ki tudja, talán Szegedre gondol, és arra, hogy vajon mit szólnak majd a szegediek?

Részlet a „Hortobágyi pásztorképek"-ből.

Szeged felé robog a vonat

Még hajnal van, amikor a Nyugati-pályaudvar előcsarnokában feltűnnek az első közgazdászok. Ritkán adódik az ember életében, hogy ilyen nagyszámú, kedves társaság tagja legyen. — Szép út lesz, ha minden sikerül — mondogatják egymásnak és később, amikor a vonat kigördül az állomásról, százhetvenen gondolunk ugyanarra: mit tartogat számunkra Szeged?

Ének- és tánccsoportunk tagjai megnézték Szeged nevezetességeit.

Aki igazi muzsikus, az nemcsak lámpák fényében tud játszani. Még el sem helyezkedtünk, amikor itt is, ott is megszólaltak az első hegedűk és lassanként megkezdődött a tánc. Mint lapos tálcán, fut végig vonatunk az Alföld síkján.

A kocsi kerekeivel versenyt rohan az idő, és bár sajnáljuk, hogy oly gyorsan véget ér az utazás, egyben növekvő vágyakozással tekintünk Szeged felé. Az alföldi ünnepélyes egyhangúságból nemsokára két magas tornyot veszünk észre, de hamarosan feltűnnek a házak is — Szeged házai.

Abban az általános megelégedésben, amellyel Szegedre gondolunk vissza, nagy része van az ottani ügyes elhelyezésünknek. Két diákotthon jelentős részét engedték át, külön a fiúknak és külön a lányoknak. S bár csalogatóan néztek ránk a frissen huzatolt ágyak, ugyan kinek lett volna kedve ilyenkor pihenni? Legtöbben éppen csak csomagjaikat helyezték el és az első csoportok máris elindultak városnézésre.

— Na, ma meggazdagszik a konflisos — mondták egymásnak a hallgatók. — Csak a ló bírja az iramot! Valójában egyszer volt Budán kutyavásár és ez a szegedi kétnapos hintózás, legalább is a kocsis részéről, erre emlékeztetett.

Előadás a MÁV Nevelő Intézetben és a szegedi egyetemen

Az első nap nem sok időt pazarolhattunk városnézésre. A MÁV Nevelő Intézetében már várták az együttest. Mi, akik csak nézők voltunk, szorongó érzéssel foglaltunk helyet az első sorokban. Mögöttünk az egyenruhás fiatalok serege. Régi igazság, hogy fiatalok részére nehezebb játszani, mint felnőtteknek. A meglett emberek akkor is tapsolnak, ha nincsenek teljesen megelégedve a műsorral. Az ifjúság elismerését ki kell érdemelni.

Az első szegedi vastaps nem sokáig váratott magára. Az énekkar *Tréfás házasító* című dalával rászolgált az elismerés e magas kifejezésére. A dalnak annál a részénél, hogy „az asszony csak oldalborda", harsány, vidám nevetés tört fel.

Művészegyüttesünket a DISZ Központi Vezetősége első helyen jelölte a VIT-re induló ifjúsági együttesek között. Azonban a Varsóba való kijutásért még meg kell küzdeni. Nézem az apró vasutasok arcát és ezek az arcok minden jósjelnél meggyőzőbbek. Érzem, hogy nem megszokásból tapsolnak, hanem, mert tetszik nekik a tánckar, zenekar, énekkar szép előadása. Vastaps vastaps után — ez bizonyítja, hogy a mieink sem szükségből táncolnak, hanem érzésből, szívből.

A szegedi út minden szépsége, kedvessége ellenére is akad egy-két panaszosan vádló szavunk. A Szegedi Egyetemek Aulájában megtartott esti, második előadáson hiába vártuk a nézők seregét, csak néhány „fecske" jött, és ezek később sem csináltak „nyarat". Pedig az együttes megédemelte volna, hogy a Szegedi DISZ Bizottság sokkal gondosabban végezze a közönségszervezést. Az együttes tagjainak, vezetőinek dicsőségére szolgál, hogy a gyérszámú közönség ellenére is szívvel-lélekkel adták a műsort. Érdemüket növeli az a tény is, hogy akik ott voltak, ha kevesen is, de nem fukarkodtak az újrázásokkal, vastapsokkal.

A száztagú énekkar esti előadását csak egészében lehet dícsérni, hiszen minden számuk siker volt, bármelyiket is emeljük ki a sok közül. Azonban hadd emlékezzem meg külön is a Sombergi parasztok című népdalról, melyet a férfikórus adott elő. A Sombergi parasztok szövege is, dallama is kissé újszerű a magyar színpadon. Különösen szövege nyersebb a megszokott kórusművek szövegénél és mégis nagyszerű, mert így igaz. A német parasztok elkeseredésének nem kicsiszolt, „szalonszerűvé tett", hanem életízű tolmácsolása.

A szakemberek előtt már az első táncoknál világossá válik tánccsoportunk jellege. Mi nem egyéni, balett-szerű népi táncra törekszünk, hanem dekoratív kivitelezésű, nagyhatású tömegjelentekre. A *Perenyei*

Ejnye, de jó ez a talpalávaló.

táncok, a *Sarkantyús-tánc*, az *Igyunk egyet komámasszony!* nemcsak koreográfiailag és kivitelezésében sikerült igazi népi táncok, hanem egyben bizonyságtételek is amellett, hogy a magyar népi tánc nem individuális, hanem tömegtánc.

Népi együttesünk legnagyobb szegedi sikerét a *Hortobágyi pásztorképekkel* aratta, és méltán. A *Pásztorképek*, mely a hortobágyi juhászoknak, kanászoknak és csikósoknak asszonyaikkal való találkozását eleveníti fel, minden táncunknál a legigazabb, a legszebb. Itt érződik a legteljesebben az a táj, ahonnan a tánc származik, itt úgy érzi a néző is, hogy hortobágyi csárdában van. Minden elfogultság nélkül állíthatom, hogy a *Hortobágyi pásztorképek*, melyet teljes énekkarunk és zenekarunk kísért, népi együttesünket a hivatásos együttesek művészeti színvonalára emeli. A Pásztorképek tánccal tolmácsolt drámaisága, művészi koreográfiája és kidolgozottság a legnagyobb reményekkel kecsegtethet, nemcsak hazánkban, hanem esetleg a VIT-en is. Az együttes művészeti vezetői: Szász Béla, a Szocialista Kultúráért Érdemérremmel kitüntetett koreográfus, Gáti László karnagy és dr. Lányi István zenekar-vezető, minden elismerést megérdemelnek. Talán a szombat esti szegedi előadás volt az, ahol a hármas egység, a tánc-, ének- és zenekar egysége a legteljesebben valósult meg.

A szegedi út, amennyiben lehetőséget teremtett idegen közönség előtti bemutatkozásra, eredményesnek bizonyult. Az a kb. hatszáz ember, akik megnézték a három előadást, tapsukkal, kifejezett szeretetükkel bizonyították, hogy kultúregyüttesünk eredményes munkát végez. Erősbítették hitünket a VIT-re való kijutáshoz és lelkesítésük ösztönzőleg hatott minden egyes szereplőre.

Szükség is volt erre a lelkesítésre, hiszen másnap Budapesten, az Építők Rózsa Ferenc Kultúrotthonában, már nemcsak előadást kellett tartani, hanem az Építők Központi Táncegyüttesével kellett megmérkőzni.

Ismét Budapesten

Az Építők Rózsa Ferenc Kultúrotthonának tanácstermében, ahol többek között a Béke-Világtanács és az MDP III. kongresszusa tartotta üléseit, került lebonyolításra a nagy „mérkőzés". Vajon kinek szívében ne élne a VIT-re való kijutás vágya, vajon ki ne dolgozna ezért kettős akarattal?

Már az előcsarnokban kellemes meglepetésben volt részünk. Együttesünk buzdítására szinte minden tanszékről jöttek tanárok és dolgozók. Úgy értesültem, hogy a tanárokkal, hallgatókkal és dolgozókkal együtt az Egyetem körülbelül 500 fővel képviseltette magát, ami a korábbi megmozdulásokhoz mérten jelentős eredmény. A lelkes közönségszervezésért dícséret illeti a táncegyüttes tagjait és a DISZ bizottságból Viniczei Gábort.

Az Építők Kultúregyüttese más jellegű csoport, mint a miénk. Ez már az első számok után nyilvánvaló volt. Ők főként az egyéni szólótáncra helyezik a fősúlyt. *A hopponmaradt leány*-t hárman táncolták, a *Kurucok*-at öten és eszerint mondanivalójuk más, mint a mi együttesünké. Nekünk nincsenek olyan számaink, amelyben az egyéni táncos tudását helyeznénk előtérbe. Mégis minden táncunkat vastaps követte. A közönség megértette, amit ki akarunk fejezni: a magyar nép optimizmusát, nyílt jellemét, táncos-dalos kedvét. Ezért volt kimondottan nagy sikere a *Perenyei táncok*-nak, a *Sarkantyús tánc*-nak. Az *Igyunk egyet komámasszony!* tánc egy részét meg kellett ismételni. Mint táncról, elismeréssel kell szólni az Építők *Hess héjja!* című táncáról, ragyogó kifejezésmódjáról. A népi táncosok számára nincs szebb hivatás, mint közelférkőzni a nép érzésvilágához, ellesni kristálytiszta művészetét, és művészi formában visszaadni az érzéseket, gondolatokat. Mi is ennek a feladatnak megvalósításáért harcolunk a csoport tagjainak ezért gratuláltak szinte üdvözlésszerűen mind az Állami Népi Együttes tagjai, mind a hivatásos szakemberek. A *Hortobágyi pásztorképek* előadásáról mindenünnen a legnagyobb elismeréssel szólnak, köztük Rábay Miklós, az Állami Népi Együttes Kossuth-díjas koreográfusa.

„Igyunk egyet komámasszony!" című táncból, részlet.

A bíráló bizottság tagjai megjelentek, de nem hivatalos formában, hanem csak magánemberként. Véleményük így is sokat jelent részünkre, hiszen, hogy hivatalos, vagy magán formában mondják el, ez nem változtat az együttes teljesítményén.

A hatalmas teremben lassanként kialszanak a lámpák, elül a zaj. Az előadások egy része véget ért és ezzel egyidőben megkezdődött az értékelés nem kevésbbé nehéz munkája.

— A mieink a szó nemesebb értelmében egyszerűbbek, mint az Építők Központi Táncegyüttese — mondja Markos elvtárs, egyetemünk tanára. — Azt adták, ami a népi tánc lényege: üdeséget, jókedvet, optimizmust.

★

Markos elvtárs véleményével mi is egyetértünk. Külön nem dícsérünk meg senkit, nem emelünk ki senkit, hanem közösen, az együttes minden tagjának mondunk köszönetet. Közös érdemük a siker, közös sikerük, hogy az Egyetem minden tagja büszke rájuk. Baráti, forró üdvözletünket küldjük nekik, és kívánjuk, hogy mind a hazai, mind pedig az esetleges külföldi útjuk alkalmával még több elismerést, nagyobb hírnevet szerezzenek a Közgazdaságtudományi Egyetemnek. Munkájukat, eredményeiket látva, erre minden reménynünk megvan.

Gold Andor

A tánckar és vezetője: Szász Béla elvtárs.

MŰVÉSZETRŐL

A görög szobrászat fejlődése az archaizmustól az i.e. V. századig

Hazánknak művelt, a kultúra területén tájékozott emberekre van szüksége. Éppen ezért elhatároztuk, hogy cikksorozatot indítunk, melynek keretében az általános műveltség szempontjából igen fontos művészettörténeti problémákat vetünk fel. Természetesen lehetetlen megvalósítani, hogy összefüggő, részletekbemenő képet adjunk a művészet fejlődéséről. Mi csak egy-egy mozaikot nyújtunk. A többi megszerzését érdeklődésetekre bízzuk. Fáradtságos munka, de megéri! Ugyanakkor kérünk benneteket, hogy problémáitokat, kérdéseiteket, észrevételeiteket juttassátok el szerkesztőségünkhöz. Ezzel a mi munkánkat is megkönnyítitek.

Cikkeinkben utalni fogunk arra, hogy milyen múzeumokban, képtárakban lehet a különböző szobrokat, festményeket, illetve, ezeknek a reprodukcióit megtalálni. Cikksorozatunk keretében foglalkozni akarunk a görög szobrászat fejlődésével, a gótikus építészettel, a reneszansz korszakával a Német-Alföld festészetével, az impresszionizmus és expresszionizmussal valamint a legutóbbi tíz év magyar festészetével.

A görög művészet olyan alkotásokkal ajándékozott meg bennünket, melyek még ma is ihletői sok művésznek. Vajon mi tette lehetővé, hogy sokszor évszázaddal ezelőtt ilyen értékek lássanak napvilágot? A görög föld szépsége, a görög ég csodálatos kéksége, az alkotókészség mellett nem szabad megfeledkeznünk a rabszolgák tízezreinek verejtékéről. Ezek a verejtékcseppek nyújtottak lehetőséget arra, hogy az embereknek egy igen vékony rétege művészettel foglalkozzon.

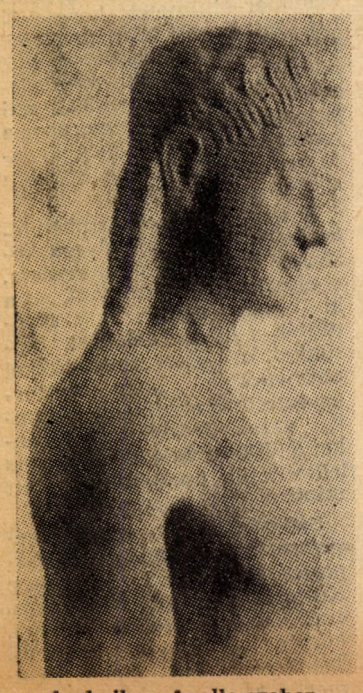

Archaikus Apollo-szobor.

E művészet fejlődését a keleti művészet térhódítása mozdította elő. Ázsiából indult ki, majd Egyiptomon keresztül Kréta-szigetére ért. Innen hatolt be a görög szárazföldre. Virágkorát ie. az V. században érte el.

A görög szobrászat fejlődése hosszú utat tett meg, amíg eljutott a kifejezésmódnak arra a magaslatára, melynek láttán ma is elcsodálkozunk. Minél több V. század előtti emlék lát napvilágot az ásatások eredményeként, annál jobban lemérhető a fejlődés gyorsasága. Mit is jelent tulajdonképpen ez az V. század előtti úgynevezett archaikus kor? Azt, hogy a szobrászat még nem jutott el a pheideasi magaslatra, a fejlett formarendszerhez. Ezt a korszakot a kísérletezés jellemzi. A régi formarendszereket utánozva igyekezett a megfelelő kifejezésmódot találni. A korai archaikus szobrokon könnyen felfedezhető az egyiptomi hatás. Ezek a szobrok tagolatlanok, tömeghatásúak. A részletformák csak fokozatosan alakulnak ki. Az átmeneti állapotnak egyik jellegzetes alkotása a teneai Apollo, melynek formái már plasztikusak, könnyedek. Ugyanakkor azonban már fellelhetők rajta az archaizmus nyomai: a homloknézet és az archaikus szobrok arckifejezésére oly jellemző fagyos mosoly, valamint a dinamika teljes hiánya.

Vizsgáljuk tovább a fejlődést: Polykleitos „Lándzsatartó"-ja ha nem is mozog, de hajlékonyságot mutat a mozgásra. Kiválik a frontalitásból oly módon, hogy jobb lábával kilép. Ez által feloldódik a test merevsége. Myron „Diszkoszvető"-jében már nyomát sem találjuk a merevségnek. Myron a különböző mozgáspillanatok összeolvasztásával olyan remekművet alkotott, melyen keresztül tökéletesen átéljük a diszkoszvetés képzeletét. Ez a szobor már nemcsak él, hanem mozog is. (A különböző mozgásformák szoborráformálásában igen nagyjelentőségűek voltak a négyévenként megrendezett olimpiai játékok. Az alkotók ilyenkor számos mozgásformát láthattak és örökíthettek meg szobraikban.)

Polykletos doryphorossa.

Myron diszkoszvetője.

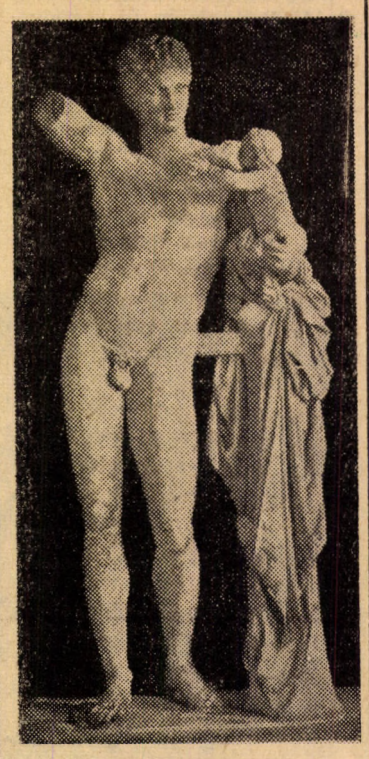

Praxiteles Hermese.

Praxiteles egyik legszebb alkotása: *„Hermes, balján a kis Dionysos gyermekkel."* A formák könnyedsége továbbfejlődött ebben az alkotásban. A test fellazult, a súlypont elmozdult, ezáltal a körvonalak még folyékonyabbá, életszerűbbekké váltak.

Pheideas-nak Aphrodite istennőt ábrázoló szobra, mely sok más szobor mellett a Parthenon-t diszítette, már a fejlődés betetőzését jelentette. Ez a szobor szinte lélekzik. A ruha gazdag redőzete alatt megérezzük a test körvonalait. A klasszikus görög szobrászat elérte virágkorát.

Kenyér, de csak szalámival!!

Ez valóban így van, nálunk a büfében lehet kenyeret kapni, de csak akkor, ha a vevő szalámit, sajtot, vagy szalonnát vesz hozzá. Ezt a furcsa rendszert a következő eset igazolja:

Haup elvtársnő, a könyvtár dolgozója — aki reggel fél 6-ra jön dolgozni — 9 órakor ment a büfébe egy szelet kenyeret vásárolni. Nem kapott, azzal az indokkal, hogy kenyeret csak akkor adnak, ha szalámit vagy valami mást vásárol. Mikor az elvtársnő mondta, hogy neki csak egy 10 dekás szeletre van szüksége, azt a választ kapta, ez nem Közért, hanem büfé. Különösen az nem tetszett Haup elvtársnőnek, hogy a büfében azt a kijelentést tették további kérésére: „Van, de nem adok", még kivételes esetben sem.

Rossz ez a rendszer. Például, ha valaki töltött káposztát, vagy sülthúst hoz ebédre, s egy szelet kenyérre van szüksége, még 10 deka szalámit, sajtot vagy szalonnát „sóznak a nyakába." A kérdés az, hogy az utóbbiakat előételként, vagy sütemény helyett fogyasztja el?!

Persze nem indok az, hogy a büfé nem Közért (tényleg nem az), mert más intézmények büféi sem Közért-üzletek és 10 vagy 15 deka kenyeret vásárolhat a vevő, még akkor is, ha nem vesz hozzá mást.

Kérjük a büfé vezetőit, hogy sürgősen szűntessék meg ezt a visszás helyzetet.

Panasz van továbbá arra is, hogy olcsó ételek nem kaphatók a büfében, vagy ha van is, nagyon kevés. Például tej, péksütemény. Jó lenne, ha ezekből a cikkekből nagyobb mennyiségben árusítanának, hogy ne csak reggel fél nyolc és nyolc között lehessen ezeket vásárolni.

Jó lenne, ha Terv-cigarettát is lehetne mindig kapni, miért nem tartanak többet belőle.

Sok hallgató panasza, hogy a közkedvelt lángost ismét nem árusítják, holott ez igen soknak volt a tízóraija.

Kérjük a büfé vezetőit, ezeket a panaszokat minél előbb orvosolják, mivel az elkövetkezendő hetekben, a vizsgaidőszakban fokozottabb mértékben igénybe veszik a hallgatók a büfét, s nem szeretnének legtöbb esetben olyan választ kapni: „Nincs elvtárs, elfogyott."

NŐI SZEMMEL

Modellünk pettyes delén vagy flokonból készült nyári ruha. Keskeny, egyszínű anyagból varrt nyakpánt és öv díszíti. A nyakpántot és övet ugyancsak egyszínű két-két gomb fogja le.

A ruha vállán újszerű az enyhe húzás. A ruha ujjanélküli. Elől rejtett gombolással csukódik és a gombolás vonala folytatódik a szoknyán lévő széles hajtásban. Szoknyája enyhén húzott.

Anyagszükséglet: szimpla széles anyagból kb. 3,80. Ára kb. 140 Ft.

Készülődés a DISZ II. kongresszusára

A júniusban megtartandó DISZ-kongresszusra szerte az országban nagy lelkesedéssel készülnek a fiatalok. Egyetemünk ifjúsága is kiveszi részét ebből a munkából. Elmondhatjuk, hogy hallgatóink hangulatában az utóbbi időben, változás állott be. Feloldódott az a pesszimista hangulat, amely bizonyos mértékben jellemző volt a párt KV-nek márciusi határozata előtt egyetemi hallgatóink egy részére. Elég csupán a május elsejei felvonulásra gondolnunk. Bár számbelileg nem voltunk annyian, mint április 4-én, de csupa jókedv, vidámság uralkodott az egész társaságon. Jól érezték magukat, akik itt felvonultak. Azért jöttek el, mert érezték, hogy nekik is ott kell lenni a munkásság nagy seregszemléjén. Ezt a felvonulást, közvetve ugyan, de a kongresszusra való készülődés egyik jelentős mozzanatának foghatjuk fel. Hiszen ilyen és hasonló momentumokon keresztül lehet egymáshoz közel hozni a fiatalokat.

Fő feladatunk: tanulni. Meglátszik-e vajon tanulmányainkon a kongresszusra való készülődés? Igen! A párt, a DISZ és a tagozatok aktívaértekezleteket szerveztek, ahol megtárgyalták az egyes elvtársak, vagy csoportok tanulmányi eredményét, a vizsgákra való felkészülést.

A kongresszusra való készülésnél feltétlenül meg kell említenünk egyetemünk ének-, tánc- és zenekarát. Nagy sikerrel szerepeltek a fővárosban és vidéken egyaránt. Nagy tetszést arattak például Szegeden. Egyik legközelebbi fellépésük május 15-én, az országos kulturális seregszemlén lesz. Az együttes a kongresszusra való munkát összekapcsolja a VIT-re történő készülődéssel.

Reméljük, hogy hallgatóink a lelkesedésükkel és a tanulás terén megmutatott fokozott szorgalmukkal hozzájárulnak a DISZ II. országos kongresszusának sikeréhez.

SPORTHÍREK

Az 1955. évi budapesti Főiskolai-Haladás egyéni sakk-villámbajnokságon 18 versenyző indult el (öt I. osztályú, kilenc II. oszt. és négy III. oszt.). A bajnoki címért és az értékes díjakért folyó verseny igen izgalmas és színvonalas volt. Végeredmény:

1. Prelovszky L. Közg. Haladás 16½ p., 97 százalék, 2. Haág Ervin Közg. Haladás 16 p., 94 százalék, 3. Drechsler L. Közg. Haladás 13 p., 76 százalék, 4. Jancsek Antal Bp. Vörös Lobogó 12 p., 71 százalék, 5. Szabados G. Közg. Haladás 11½ p., 67 százalék, 6. Solt Dezső Közg. Haladás 11½ p., 67 százalék.

*

Labdarúgás: Közgazd. Haladás—Épület 2:1 (0:1). Góllövő: Kovács és Galgóczi. **Közg. Haladás—Postajavító 2:1 (0:0).** Góllövő: Galgóczi és Zelei.

I. oszt. röplabda: KG Haladás—TF 3:1. V. Lobogó—KG Haladás 3:0. Petőfi—KG Haladás 3:1.

Kosárlabda (női ifjúsági): KG Haladás—Bp. Kinizsi 33:17. Turbó—KG Haladás 52:34.

Felszabadulási emlékverseny

Sakk. Meglepetésre a tartalékosan kiálló kereskedelmi tagozat csapata az iparosoktól 2½:1½ arányban vereséget szenvedett. Részletes eredmények (elől az iparosok): **Dudás—Szücs 0:1, Androsovszky—Burron 1:0, Nyitrai—Kirsch 1:0, Barta—Kovács ½—½.**

KULTÚRHÍREK

Színjátszó csoportunk május 6-án a DISZ Országos Kulturális Seregszemle kerületi versenye keretében a József Attila Színházban bemutatta Déry Tibor: Talpsimogatók című egyfelvonásosát.

★

Egyetemünk népi együttese május 15-én, vasárnap délelőtt 9 órakor fellép a kulturális seregszemle egyetemi és főiskolai országos döntőjén, a Nemzeti Színházban. A műsorban az ország legjobb egyetemi és főiskolai kultúrcsoportjai lépnek fel. A legjobb tánccsoportot két heti üdülésel, a legjobb énekkart magnetofon-felszereléssel jutalmazzák meg. Kívánatos, hogy egyetemi hallgatóink minél nagyobb számmal jelenjenek meg és buzdítsák együttesünket.

KÖZGAZDÁSZ

A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem párt- és DISZ. bizottságának, egyetemi tanácsának és szakszervezeti bizottságának lapja.

Szerkeszti: a szerkesztőbizottság

Felelős szerkesztő: Illés János

Szerkesztőség: Budapest, IX., Dimitrov-tér 8. III. 382. Telefon: 186—850 192-es mellék

Kiadja: a Budapesti Lapkiadó Vállalat Budapest, VIII., Blaha Lujza-tér 3

Szikra Lapnyomda Budapest VIII. Rökk Szilárd-u. 6

Felelős vezető: Kulcsár Mihály

A sportolás mellett a tanulást sem hanyagolom el

Nagyon szerény ember. Sokkal inkább ismerik a Népsportból, nagyszerű sporteredményeiből, mintsem úgy, hogy a Közgazdaságtudományi Egyetem hallgatója. Ceglédi Józsefnek hívják és a III. évfolyam pénzügy 2. szemináriumon egyik legkiválóbb tagja. Középtávfutó. 1952-ben kezdett komolyan sportolni, amikor 800 m-en 2:06.0-ás, 1500 m-en pedig 4:20.0-ás eredményt ért el. Egy év múlva I. osztályú versenyző lett és a válogatott keret tagjai közé került.

Nagyszerű versenyeken szerepelt és eredményei rohamosan javultak. Az elmúlt idényben eddigi legjobb időket futotta. Nyolcszázon 1:52.6, ezerötszázon pedig 3:52.8 az egyéni rekordja. Igen szép teljesítmények ezek.

Eddig azonban csak a „fele" Ceglédiről beszéltünk, hiszen „civilben" is kiváló ember. Egyetemi tanulmányai során átlagos eredménye mindig négyes felett volt. A csoportnak a közösségi élet szempontjából is teljesértékű tagja. Magatartása példás. Eredményeivel soha nem kérkedett.

Állítsuk egymás mellé ezt a két számot:

tanulmányi eredménye: 4,29

1500 m-en: 3:52.8 mp.

Ennél szebb bizonyíték nem kell arra nézve, hogy a sportot és a tanulmányi munkát össze lehet egyeztetni. Nagyon szeret futni és idejének nagyrészét erre fordítja, de emiatt a kötelességteljesítése sohasem szenvedett kárt. Naponta három órát tölt el edzéssel és ez megköveteli azt, hogy a legnagyobb gonddal ossza be idejét, és az előre kidolgozott tervet be is tartsa. Ezen a téren sem enged meg magának lazaságot és mindez más vonatkozásban is fegyelemre, pontosságra nevelte.

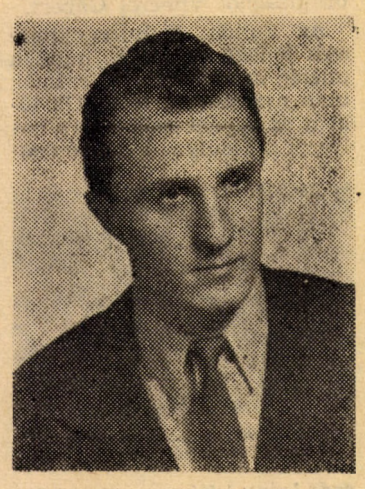

Ceglédi elvtárs, egyetemünk hallgatója, elsőosztályú sportoló

A tanulás és a sportolás ilyenképpen idejének zömét leköti és mégsem beburkolódzott ember. Szeret színházba és moziba járni. Természetesen ezt is módszeresen — és egyébirányú kötelezettségeinek is eleget tesz.

Vizsgák előtt áll most ő is — mégpedig nem is könnyűek előtt — és egyúttal a versenyidény is most kezdődik komolyan. Mindezek nagy feladatok elé állítják, de mint kiváló sportember, nem ijed meg a nehézségektől.

Helytelenül gondolkodnak azok, akik azt hiszik, hogy egy sportolónál, más irányú feladatainak teljesítésében feltétlenül lazaságoknak kell lenni.

De halljuk, hogyan vélekedik erről ő maga:

— Én azon a véleményen vagyok, hogy össze lehet egyeztetni, mint ahogy össze is kell hangolni, a tanulást a sporttal és egyéb más megbizatásokkal.

Ceglédi elvtárs ezt nemcsak mondja. Nem tartozik azok közé, akik vizet prédikálnak és bort isznak. Példamutató magatartásáért, jó tanulmányi eredményeiért, sportteljesítményéért valamennyien büszkék lehetünk rá.

Bakonyvári László

MARX KÁROLY

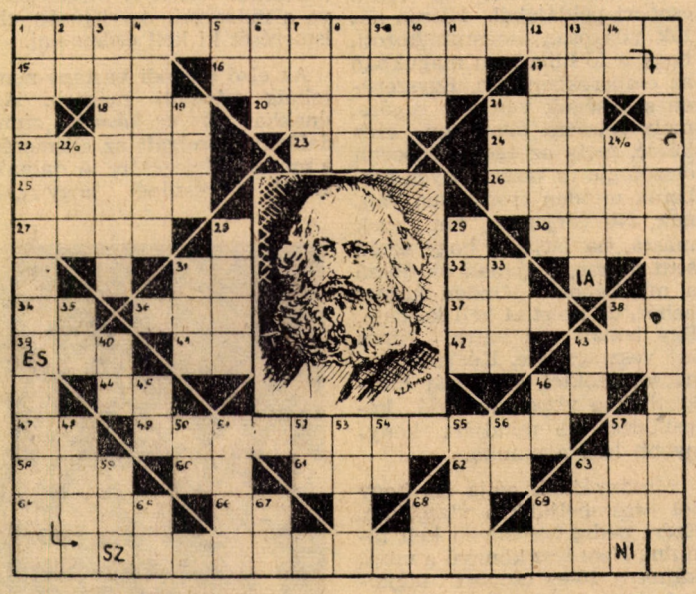

Vízszintes:

1. Marx Károly mondotta: 15. „A" nagy helység. 16. Molierenél is több dolgozott. 17. Lóverseny. 18. O sole... 20. Marx Károly szülővárosa. 21. Mulatóhely. 22. Kémiai anyag, benzol származék. 23. „A" varróeszköz. 24. Pest megyei község, (utolsó betű nem számítandó). 25. Az egyik évszakból való. 26. Ékszer (Y = U). 27. Sziciliai tűzhányó betűi keverve. 30. A lúg ellentéte, névelővel. 31. Fordítva: Dumas írt erről a várról. 32. Állóvíz. 34. Azonos magánhangzók. 36. Csomó. 37. Piros németül. 38. Számok melletti idegen rövidítés. 39. Északi nép. 41. Nem egészen öreg ember! — Fordítva. 42. Éktelen ár! 43. Óriás kígyó. 44. Labdarúgómérkőzés eredménye lehet. 46. Idegen helyeslés. 47. Ver. 49. Vízszintes 1 folytatása. 57. VÉ. 58. Út. 60. Megfedd. 61. ... torbágy. 62. Helyrag. 63. A kereskedelem egyik ága. 64. Zeus felesége. 66. Éneklő szócska. 68. Színesfém. 69. Fordítva: 1955. május 12.

Függőleges:

1. Marx halhatatlant alkotott és..... 2. IT. 3. Vak. 4. Az ógörög mitológiában a rossz szellemeket nevezték így. 5. Mutatószó. 6 Pusztít. 7. Nagyon szép női név. 8. Női név. 9. GEEÜ. 10. Vissza: a tetejébe? 11. Nagy Károly. 12. Olaszország (Y = I). 13. Európa és Ázsia közös neve. 14. LR. 19. Leány becenév. 21. Kúszónövény. 22/a. I. Y. N. 24/a. G. S. A. 28. Lettország fővárosa. 29. Ibsen színműve. 31. Függőleges 1. folytatása. 33. Lakoma. 35. Mutatószó. 38. Bíztatószó. 40. Állóvíz. 43. Helyhatározórag. 45. Indíték. 46. JN. 48. Cigarettafajta. 50. Bolygók közötti térség. 51. Francia regényíró. 52. Háziállat. 53. Semmitmondó, üres beszéd. 54. E napon. 55. Tollat forgatna. 56. Idegen női név becézve. 57. Vásárolni. 59. Ráta, hányad. 63. Az egyik oldal. 65. Mássalhangzó kiejtve. 67. Juttat. 68. Színesfém. 69. Mássalhangzó kiejtve.

Rejtvényünk III-ik fordulója. Beküldendők a vastagon szedett sorok. A legtöbb helyes megfejtést beküldőket jutalomban részesítjük.